

Nr. 12/1510 Rep.

Beschikking van 25 oktober 2012

**DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
ARRONDISSEMENT KORTRIJK, PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, RECHT-
SPREKEND ZOALS IN KORT GEDING, HEEFT VOLGENDE BESCHIKKING
VERLEEND.**

In de zaak nr 12/1510/A (a7z) :

- met vennootschapszetel te
- ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen
onder nummer ,
- EISERES,
- *vertegenwoordigd door en pleitend meester
advocaat te*

tegen :

HET VLAAMSE GEWEST

- vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
- met Kabinet van de Minister-President van de Vlaamse
Regering te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19,
- met de bevoegdheid van de Vlaamse Minister van
Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, met
Kabinet te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19,
- VERWEERSTER,
- *vertegenwoordigd door en pleitend meester*
- *loco meester ; beiden advocaat te*

alwaar woonstkeuze wordt gedaan.

Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid de artikelen 2,9,30,31,36,37,38,40,41 en 42 van die wet.

Gelet op de inleidende dagvaarding in kort geding, betekend op 17 augustus 2012 bij exploit van het gerechtsdeurwaarderskantoor te

De raadslieden van partijen werden op de terechtzitting van 10 oktober 2012 gehoord in hun middelen en conclusies. De debatten werden gesloten en de zaak werd in beraad genomen.

De stukkenbundels van beide partijen werden ingezien.

1. Relevante feitelijke gegevens:

1.1.

Bij notariële akte verleden voor notaris
een onroerend goed, kadastraal gekend als

dd. 15 maart 1984 verkreeg de

Dit perceel zou, volgens het Vlaams Gewest, wat niet wordt betwist door , gelegen zijn in een agrarisch gebied, en dit volgens het toepasselijke gewestplan zoals vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 17 december 1979. Dit agrarisch gebied zou toebehoren aan het zogenaamd "Herbevestigd agrarisch gebied". Tevens ligt het perceel in een gebied waarvoor een gemeentelijke bouwverordening Reglement-Riolering/hergebruik regenwater (zoals goedgekeurd door de gemeenteraad van de gemeente bij besluit van 25 maart 2000) geldt. Het betrokken perceel zou niet gelegen zijn in een perimeter waarvoor een Algemeen Plan van Aanleg dan wel een Bijzonder plan van aanleg geldt, noch zou het gelegen zijn binnen een goedgekeurde, niet vervallen verkaveling.

bevestigt dat het perceel, gelegen langs een gewestweg, volledig verhard is en dienst doet om vrachtwagens, opleggers en auto's te parkeren. Dit zou reeds zo zijn sedert 1984.

De natuurlijke persoon achter zou de heer zijn, die *dixit* het Vlaams Gewest, in zijn hoedanigheid van bestuurder of bestuurder van de bestuurder-rechtspersoon, zijn vennootschappen zou gebruiken om onder meer zijn stedenbouwkundige inzichten te verwezenlijken. Zo zouden reeds diverse stedenbouwkundige inbreuken zijn vastgesteld lastens zijn vennootschappen en zou hij de neiging hebben om in diverse briefwisseling zijn standpunt uiteen te zetten ten aanzien van de gemeentelijke en gewestelijke administratie, evenals ten aanzien van de Vlaamse Ministers.

Op 21 december 2011 zou de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur een melding verkregen hebben via de gewestelijk planologisch ambtenaar dat het kwestieus onroerend goed zonder vergunning werd verhard.

Ingevolge deze melding werd op 2 februari 2012 bij de gemeente verdere informatie ingewonnen omtrent de vergunningsstatus van het perceel.

Op 6 februari 2012 verkreeg de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur de bevestiging van de Gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar dat de eigenaar van het stuk grond de t betreft en dat geen stedenbouwkundige vergunning was afgeleverd.

Op 9 februari 2012 stelden de bevoegde diensten van de administratie een proces-verbaal op waarbij een overtreding in hoofde van werd vastgesteld op artikel 4.2.1 VCRO: §1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

5° een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor:

a/ het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerhande materialen, materieel of afval;

b/ het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens;

Ter plaatse werd een fotoreportage opgesteld en werden onder meer volgende vaststellingen opgetekend:

"Ter plaatse stel ik vast dat het terrein volledig omheind werd met Bekaertdraad en afgesloten met een dubbele ijzeren poort die op slot is. Aan de voorzijde van het perceel werd aan de binnenkant van de omheining L-vormige betonblokken geplaatst. Op het terrein staan momenteel 1 betonwagen, 5 opleggers (4 met een container op en 1 zonder). Er staat eveneens een container die op een verhoging geplaatst werd en waarschijnlijk dienst doet als bureaucontainer, aangezien er een trap aan vast gemaakt werd. Aan de linkerkant op het terrein staat een reclamebord (' ') en aan de voorkant, naast het hekken een bord "te huur" met een GSM-nummer.

Het terrein is volledig besneeuwd en er zijn geen enkele sporen van banden te zien in de sneeuw, zowel niet op de oprit als op het terrein zelf. Aangezien de sneeuw is gevallen op 3 februari 2012 is het duidelijk dat er sinds die dag geen opleggers/vrachtwagens op het terrein geplaatst of verwijderd werden."

Op basis van deze vaststellingen werd tevens overgegaan tot de uitvoering van een bevel tot staking. Meer bepaald werd de staking bevolen van het gebruik van het terrein voor het plaatsen van vrachtwagens, opleggers e.a. in strijd met de bestemmingsvoorschriften.

Op 14 februari 2012 werd deze beslissing bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en meegedeeld aan eiseres (die deze, conform de rode ontvangstkaart zou ontvangen hebben op 15 februari 2012).

Op 17 februari 2012 richtte een schrijven aan het agentschap inspectie RWO waarin hij zijn ongenoegen te kennen gaf, stellende dat hij reeds 25 à 30 jaar de vrachtwagens van zijn overstock aldaar plaatst en dat hij dit beschouwt als een verworven recht.

Bij controles op respectievelijk 8 maart 2012 en 2 mei 2012 wordt vastgesteld dat het stakingsbevel wordt nageleefd.

1.2. De verdere uiteenzetting met betrekking tot de voorgehouden inbreuken te worden door huidige rechtbank niet samengevat nu deze bij de beoordeling van huidig geschil als niet relevant voorkomen. Zij werden ook door het Vlaams Gewest enkel 'ter illustratie' uiteengezet.

2. De vordering van de eiseres:

vordert het stakingsbevel dd. 9 februari 2012 en de bekrachtigingsbeslissing dd. 14 februari 2012, op te heffen met onmiddellijke ingang overeenkomstig artikel 6.1.47 Vlaamse Codes Ruimtelijke Ordening (VCRO). Alwaar zij aanvankelijk verzocht het Vlaams Gewest te veroordelen tot de kosten, vordert zij in verdere besluiten te zeggen voor recht dat geen van partijen aanspraak maakt op een rechtsplegingsvergoeding.

Het Vlaams Gewest betwist de gegrondheid van het gevorderde. Zij verzoekt te veroordelen tot de kosten van het geding en te zeggen voor recht dat geen van de partijen aanspraak maakt op een rechtsplegingsvergoeding.

3. Beoordeling:

3.1.

Krachtens artikel 6.1.47, eerste lid VCRO kunnen de in het artikel 6.1.5 vermelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik bevelen, indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 6.1.1. of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art. 4.7.19§4.

Krachtens artikel 4.2.1.5° a en b VCRO, mag niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, of het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

Inbreuken op dit artikel worden strafbaar gesteld bij artikel 6.1.1 VCRO.

Artikel 6.1.47 laatste lid VCRO voorziet in de mogelijkheid voor de betrokkenen om in kort geding de opheffing van de maatregel te vorderen tegen het Vlaams Gewest. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd.

Hierbij beoordeelt de voorzitter geen voorlopige maatregelen, doch wel de grond van de zaak (zie en vgl. Cass. 16 januari 2009, www.juridat.be).

Het komt aan deze rechter toe, zonder daarbij de opportuniteit van het stakingsbevel te beoordelen, dit bevel op zijn externe en interne wettigheid te toetsen, alsmede te onderzoeken of het strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust. Er dient te worden nagegaan of de genomen maatregelen uitsluitend zijn genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening en of die maatregelen niet kennelijk onredelijk zijn, noch disproportioneel (zie en vgl. Cass. 16 januari 2009, www.juridat.be). Die redelijkheidsbeoordeling impliceert dat rekening wordt gehouden met de ernst van de overtreding maar ook dat wordt onderzocht of de maatregel voor de overtreder niet disproportioneel bezwarend is.

3.2.

Weze vooreerst opgemerkt dat de formele geldigheid van het stakingsbevel niet wordt betwist. Door de rechtbank worden ook ambtshalve geen formele onregelmatigheden vastgesteld.

3.3.

Bij de beoordeling of het bekrachtigde stakingsbevel rechtmatig is komt het de rechtbank toe om ten gronde te onderzoeken of door het gebruik van de kwestieuze grond een inbreuk werd gepleegd op art. 4.2.1.5° a en b VCRO.

Eiseres betwist niet dat de kwestieuze grond en dit sedert 1984 gewoonlijk gebruikt wordt voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

Dit blijkt ook uit de voorliggende luchtfoto's evenals uit het schrijven van dd. 17 februari 2012. Evenmin wordt betwist dat eiseres voor dit gebruik, evenmin als voor de aanleg van dit terrein, over geen stedenbouwkundige vergunning beschikte, terwijl dit nochtans, gelet op het agrarisch karakter van het perceel, noodzakelijk was.

Eiseres werpt dat deze handelingen reeds een aanvang namen alvorens zij vergunningsplichtig werden. Handelingen die voordien niet vergunningsplichtig waren, worden dit echter wel vanaf het ogenblik dat de wet dit vereist, en waarbij het niet voldoen aan deze verplichting vanaf dan, in casu vanaf 1 mei 2000 (krachtens DORO van 18 mei 1999), ook strafbaar werd (zie en vgl. Cass. 6 december 2011, www.juridat.be).

Alwaar het stakingsbevel in casu het verder gebruik verbiedt van het perceel, en op zich niet de aanleg van het perceel (wat een aflopend feit is) viseert, is de rechtbank van oordeel dat het bevel, wel degelijk betrekking heeft op feiten die nog steeds worden gepleegd en die strafbaar gesteld zijn bij art. 6.1.1. VCRO. Derhalve beschikte de Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur, gelet op het voortgezet karakter van dit misdrijf (cfr. Cass. 6 december 2011, www.juridat.be) over een voldoende wettelijke basis om een stakingsbevel uit te vaardigen.

3.4. Verder voert eiseres aan dat het bestreden stakingsbevel geen preventief karakter heeft.

De administratieve stopzetting van de werken zou zijn gebeurd op een ogenblik dat deze niet meer nuttig konden zijn om het tot stand komen van het vermeend misdrijf bij wijze van preventie te voorkomen.

Volgens werd sedert 1984 de vestiging in opgestart en ononderbroken behouden. Een luchtfoto daterende van 14 juni 1988 wordt neergelegd als bewijs. Het stakingsbevel zou geen preventieve functie meer hebben, doch zou in casu gebruikt worden als administratieve bestraffing van een voltrokken feit.

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die er echter niet alleen ertoe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening te voorkomen (zie en vgl. Cass. 1 maart 2010, www.juridat.be).

Gelet op het hoger uiteengezette dat in casu door het stakingsbevel het verder gebruik van het terrein voor het plaatsen van vrachtwagens, opleggers e.a. in strijd met de

bestemmingsvoorschriften werd verboden, wat derhalve een inbreuk uitmaakte op art. 6.1.1. VCRO, beoogt dit bevel wel degelijk een verdere inbreuk te verhinderen op de reglementering van de ruimtelijke ordening. In huidige zaak wordt immers geen staking bevolen van werken die reeds zijn uitgevoerd, noch het beëindigen van een toestand die het gevolg is van handelingen, doch wel van het verder wederrechtelijk gebruik van een terrein (wat op zich een voortgezet misdrijf uitmaakt gelet op het gewoonlijk karakter van het gebruik) dat nog steeds niet werd vergund. Dit bevel strekt aldus wel degelijk tot het voorkomen van verdere schade aan de ruimtelijke ordening door de stopzetting van het stedenbouwmisdrijf zelf.

Van enige strafrechterlijke sanctionering of verkapte herstellvordering is *in casu*, gelet op het voortgezet karakter van het misdrijf waarvan het de rechtbank bewezen voorkomt dat het zonder uitvaardiging van het stakingsbevel nog steeds verder zou worden gepleegd, dan ook geen sprake.

Alwaar het stakingsbevel geen afbraak van het terrein of herstel in de oorspronkelijke toestand beoogt, stelt de rechtbank vast dat de maatregel geen definitief herstel van de situatie oplegt, doch enkel een voorlopige preventieve maatregel, in afwachting van een uitspraak ten gronde. Het herstel van de plaatsgesteldheid kan immers enkel worden afgedwongen mits instelling van de herstellvordering.

3.5.

Evenzeer ten onrechte steunt haar vordering op de schending van het
redelijkheids-en evenredigheidsbeginsel.

Het uitgevaardigde stakingsbevel komt de rechtbank geenszins voor als onredelijk nu het een noodzakelijk actie was om een jarenlang illegaal gebruik van het perceel, waarvan bij aankoop kennis had, stop te zetten. Zelf heeft hij geen enkel initiatief heeft genomen om tot hetzij een regularisatie van de situatie te komen, hetzij een ander perceel te zoeken teneinde aan deze illegale situatie een einde te stellen. Alwaar op heden hij dan ook mogelijks schade oploopt en de exploitatie van zijn bedrijf bemoeilijkt wordt, is dit enkel te wijten aan zijn eigen wederrechtelijke houding.

Daarenboven worden de voorgehouden nadelige socio-economische gevolgen van het stakingsbevel, waarvan niet wordt aangetoond dat dit groter is dan het loutere vermogensvoordeel verkregen uit het stedenbouwkundig misdrijf, niet aannemelijk gemaakt door enig stuk.

Het additioneel karakter van het kwestieuze terrein dat wordt gebruikt om de overstock aan voertuigen te stallen staat de rechtbank niet toe af te leiden dat de verhinderde exploitatie van het terrein in dergelijke mate disproportioneel is met de schade die wordt toegebracht aan de ruimtelijke ordening, dat het stakingsbevel als onredelijk of onevenredig dient te worden verworpen.

In die omstandigheden komt het dan ook niet bewezen voor dat de bevolen staking disproportioneel bezwarend is voor in vergelijking met het nadeel dat de
wederrechtelijke exploitatie vormt voor de ruimtelijke ordening en overtuigt het onredelijkheidsargument niet.

3.6.

Alwaar wordt beschouwd als in het ongelijk gestelde partij worden de kosten in
haar hoofde niet begroot.

Geen van partijen wordt veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding gezien zij beide stellen deze niet langer te vorderen.

OM DEZE REDENEN

Wij, dienstdoende Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement Kortrijk, zetelend zoals in kort geding;

Wijzende op tegenspraak;

Verklaren de eis ontvankelijk, doch wijzen deze af als ongegrond;

Zeggen voor recht dat de kosten van dagvaarding draagt.

Aldus verleend en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk, in openbare terechtzitting, op **VIJFENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN TWAALF.**

Aanwezig : ; dienstdoende Voorzitter,
, griffier.